

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (yhdeksäs jaosto)

11 päivänä toukokuuta 2017^{* i}

Muutoksenhaku — Direktiivi 2010/30/EU — Energian kulutuksen osoittaminen merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin — Delegoitu asetus (EU) N:o 665/2013 —
Pölynimurien energiamerkintä — Energiatehokkuus — Mittausmenetelmä — Siirretyn toimivallan rajat — Selvitysaineiston vääristäminen — Unionin yleisen tuomioistuimen perusteluvelvollisuus

Asiassa C-44/16 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 25.1.2016,

Dyson Ltd, kotipaikka Malmesbury (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan E. Batchelor ja M. Healy, solicitors, F. Carlin, barrister, ja A. Patsa, advocate,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään K. Herrmann ja E. White,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Juhász sekä tuomarit C. Vajda ja C. Lycourgos (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

^{*} Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

- 1 Dyson Ltd vaatii valituksessaan kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 11.11.2015 antaman tuomion Dyson v. komissio (T-544/13, jäljempänä valituksenalainen tuomio, EU:T:2015:836), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valittajan vaatimuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä pölynimurien energiamerkinnän osalta 3.5.2013 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 665/2013 (EUVL 2013, L 192, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 2010/30/EU

- 2 Energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU (EUVL 2010, L 153, s. 1) johdanto-osan viidennessä ja kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(5) Tarkan, olennaisen ja vertailukelpoisen tiedon tarjoamisen energiaan liittyvien tuotteiden ominaisenergiankulutuksesta pitäisi vaikuttaa loppukäyttäjien valintoihin sellaisten tuotteiden eduksi, jotka kuluttavat tai joiden ansiosta kuluu vähemmän energiaa ja muita olennaisia voimavaroja käytön aikana, ja kannustaa siten valmistajia toimenpiteisiin valmistamiensa tuotteiden energian ja muiden olennaisten voimavarojen kulutuksen vähentämiseksi. Tämän pitäisi kannustaa välillisesti myös tuotteiden tehokkaaseen käyttöön, jotta voidaan tukea Euroopan unionin tavoitetta lisätä energiatehokkuutta 20 prosentilla. Jos nämä tiedot puuttuvat, pelkkä markkinavoimien toiminta ei riitä edistämään energian ja muiden olennaisten voimavarojen järkevää käyttöä näiden tuotteiden osalta.

--

- (8) Tieto on markkinavoimien toiminnassa avainasemassa, ja siksi on välttämätöntä ottaa käyttöön yhdenmukainen merkintä kaikkien samantyyppisten tuotteiden osalta, antaa mahdollisille ostajille yhdenmukaista lisätietoa näiden tuotteiden kustannuksista energian ja muiden olennaisten voimavarojen kulutuksen osalta sekä toteuttaa toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että tämän tiedon saa myös mahdollinen loppukäyttäjä, joka ei näe tuotetta esillä ja jolla ei siten ole tilaisuutta nähdä merkintää. Jotta merkintä olisi tehokas ja saavuttaisi tarkoituksensa, sen olisi oltava loppukäyttäjien helposti tunnistettavissa, yksinkertainen ja ytimekäs. Tätä tarkoitusta varten merkin nykyinen ulkoasu olisi säilytettävä perustana, jota käytetään tiedotettaessa tuotteiden energiatehokkuudesta loppukäyttäjille. Tuotteiden energiankulutus ja muut tiedot olisi mitattava yhdenmukaistettujen standardien ja menetelmien mukaisesti.”
- 3 Tämän direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tällä direktiivillä vahvistetaan puitteet energiaan liittyvien tuotteiden energian ja mahdollisesti muiden olennaisten voimavarojen käytön aikaista kulutusta koskevia loppukäyttäjille suunnattuja tietoja, erityisesti merkintöjä ja yhdenmukaistettuja tuotetietoja, sekä lisätietoja koskevien kansallisten toimenpiteiden yhdenmukaistamiselle niin, että loppukäyttäjät saavat mahdollisuuden valita tehokkuudeltaan parempia tuotteita.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan sellaisiin energiaan liittyviin tuotteisiin, joilla on merkittävä välitön tai välillinen vaikutus energian ja mahdollisesti muiden olennaisten voimavarojen käytön aikaiseen kulutukseen.”

- 4 Kyseisen direktiivin 5 artiklan a ja b alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ”tavarantoimittajat, jotka saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön delegoidun säädöksen piiriin kuuluvia tuotteita, toimittavat tämän direktiivin ja delegoidun säädöksen mukaisen merkinnän ja selosteen” ja että nämä tavarantoimittajat ”laativat tekniset tiedot, joiden avulla voidaan arvioida merkintään ja selosteeseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyys”.
- 5 Direktiivin 2010/30 10 artiklassa, jonka otsikko on ”Säädösvallan siirron nojalla annetut säädökset”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissio antaa kunkin tuotetyypin osalta tarkempia säännöksiä merkinnästä ja selosteesta delegoiduin säädösin 11, 12 ja 13 artiklan mukaisesti.

Jos tuote täyttää 2 kohdassa luetellut perusteet, se kuuluu delegoidun säädöksen piiriin 4 kohdan mukaisesti.

Delegoidussa säädöksessä määritetyissä merkinnässä ja selosteessa annettavien energian ja muiden olennaisten voimavarojen käytönaikaista kulutusta koskevien tietojen on annettava loppukäyttäjille mahdollisuus tehdä perustellumpia ostopäätöksiä ja markkinaevalvontaviranomaisille mahdollisuus tarkistaa, ovatko tuotteet annettujen tietojen mukaiset.

– –

4. Delegoiduissa säädöksissä on esitettävä erityisesti:

– –

- i) merkinnän ja selosteen tietojen paikkansapitävyys;
- j) delegoidun säädöksen arvioinnin ja mahdollisen tarkistamisen ajankohta, kun otetaan huomioon teknologian kehitysvauhti.”
- 6 Kyseisen direktiivin 11 artiklan, jonka otsikko on ”Siirretyn säädösvallan käyttäminen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Siirretään komissiolle valta antaa 10 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä viiden vuoden ajaksi [19] päivästä kesäkuuta 2010 lukien. – –”

Riidanalainen asetus

- 7 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kyseisellä asetuksella ”vahvistetaan tuotemerkintöjä ja täydentävien tuotetietojen antamista koskevat vaatimukset verkkosähköä käyttäville polynimureille, hybridi-imurit mukaan luettuina”.
- 8 Tämän asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Tavarantoimittajien velvollisuudet ja aikataulu”, säädetään seuraavaa:

”1. Tavarantoimittajien on varmistettava, että 1 päivästä syyskuuta 2014 alkaen

- a) kukin polynimuri on varustettu painetulla merkillä, joka on ulkoasultaan ja sisällöltään liitteen II mukainen;
- b) saataville asetetaan liitteen III mukainen tuoteseloste;

- c) jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission saataville voidaan pyynnöstä asettaa liitteessä IV määritetty tekninen asiakirja-aineisto;
 - d) tiettyä polynimurimallia koskevassa mainonnassa mainitaan energiatehokkuusluokka, jos mainonnassa annetaan energiaan liittyviä tai hintatietoja;
 - e) tiettyä polynimurimallia koskevassa teknisessä myyinnedistämismateriaalissa, jossa kuvataan mallin erityisiä teknisiä ominaisuuksia, mainitaan kyseisen mallin energiatehokkuusluokka.
2. Merkin ulkoasu määritellään liitteessä II, ja sitä sovelletaan seuraavan aikataulun mukaisesti:
- a) 1 päivästä syyskuuta 2014 markkinoille saatettavien polynimurien merkintöjen on oltava liitteessä II olevan merkin 1 mukaisia;
 - b) 1 päivästä syyskuuta 2017 markkinoille saatettavien polynimurien merkintöjen on oltava liitteessä II olevan merkin 2 mukaisia.”
- 9 Kyseisen asetuksen 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Mittausmenetelmät”, säädetään, että ”3 ja 4 artiklan mukaisesti annettavat tiedot on hankittava luotettavilla, tarkkoilla ja toistettavissa olevilla mittaus- ja laskentamenetelmillä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaus- ja laskentamenetelmät liitteessä VI esitetyllä tavalla”.
- 10 Riidanalaisen asetuksen 7 artiklassa, jonka otsikko on ”Uudelleentarkastelu”, säädetään seuraavaa:
- ”Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen tekniikan kehityksen valossa viimeistään viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Uudelleentarkastelussa on arvioitava erityisesti liitteessä VII annettuja tarkastuksissa sallittuja poikkeamia ja sitä, olisiko rikkaimurien kuuluttava asetuksen soveltamisalaan ja onko mahdollista vahvistaa vuotuista energiankulutusta, polynimukykyä ja poistoilman pölyjäämää koskevia vaatimuksia, jotka perustuvat osittain täyttyneellä säiliöllä eikä tyhjällä säiliöllä tehtyihin laskelmiin.”
- 11 Tämän asetuksen liitteestä I ilmenee, että polynimuri luokitellaan sen energiatehokkuuden mukaan, joka määräytyy sen vuotuisen sähkönkulutuksen, polynimukyvyn perusteella määritellyn puhdistuskyvyn ja poistoilman pölyjäämän perusteella.
- 12 Riidanalaisen asetuksen liitteessä VI olevassa 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
- ”Tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi ja niiden noudattamisen varmentamiseksi on tehtävä mittaukset ja laskelmat käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, jossa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaus- ja laskumenetelmät, mukaan luettuina yhdenmukaistetut standardit, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Niiden on vastattava tässä liitteessä vahvistettuja teknisiä määritelmiä, edellytyksiä, yhtälöitä ja parametreja.”

Unionin yleisessä tuomioistuimessa nostettu kanne ja valituksenalainen tuomio

- 13 Dyson nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.10.2013 jättämällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen kumoamista.
- 14 Dyson vetosi kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen perustui komission toimivallan puuttumiseen, toinen riidanalaisen asetuksen perustelujen puutteellisuuteen ja kolmas yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen.

- 15 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla kanteen kokonaisuudessaan.

Asianosaisten vaatimukset unionin tuomioistuimessa

- 16 Dyson vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - kumoaa riidanalaisen asetuksen ja
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.
- 17 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen ja
 - velvoittaa Dysonin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 18 Dyson esittää valituksensa tueksi kuusi valitusperustetta. Ensimmäisessä valitusperusteessa se väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisellä tavalla tehnyt uuden oikeudellisen luonnehdinnan ensimmäisessä oikeusasteessa esitetystä ensimmäisestä kanneperusteesta. Toinen valitusperuste perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti komissiolle direktiivin 2010/30 10 artiklassa siirretyn toimivallan ulottuvuutta. Kolmannessa valitusperusteessaan Dyson väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut sen puolustautumisoikeuksia. Sen neljäs valitusperuste perustuu tiettyjen todisteiden vääristämiseen ja huomiotta jättämiseen. Viides valitusperuste koskee valituksenalaisen tuomion perustelujen puutteellisuutta. Kuudennessa ja viimeisessä valitusperusteessaan Dyson vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on sivuuttanut yhdenvertaisen kohtelun periaatteen.

Neljäs valitusperuste ja viidennen valitusperusteen neljäs osa

Asianosaisten lausumat

- 19 Neljännessä valitusperusteessaan, joka on syytä käsitellä ensimmäiseksi, Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on yhtäältä vääristänyt ja toisaalta jättänyt huomiotta tietyt todisteet, joiden tarkoituksena on ollut osoittaa pölynimurien energiatehokkuuden testaamiseen säiliö osittain täyttyneenä tarkoitettun menetelmän toistettavuus.
- 20 Osoittaakseen, että pölynimurien energiatehokkuus voidaan mitata muulla kuin riidanalaisessa asetuksessa vahvistetulla menetelmällä, joka Dysonin mukaan perustuu säiliö tyhjänä suoritettuihin testeihin, Dyson huomauttaa, että se on vedonnut unionin yleisessä tuomioistuimessa useisiin seikkoihin, joiden tarkoituksena on osoittaa muun muassa erään pölynimurien energiatehokkuuden testaamiseen säiliö osittain täyttyneenä tarkoitettun menetelmän eli Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean (Cenelec) hyväksymän yhdenmukaistetun standardin EN 60312-1:(2013) jaksossa 5.9. vahvistetun menetelmän toistettavuus.

- 21 Neljännen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa Dyson katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on vääristänyt Dysonin esittämän selvitysaineiston osan, joka osoitti, että mittausmenetelmä säiliö osittain täyttyneenä oli testattu useissa laboratorioissa ja että menetelmä oli toistettavissa, katsoessaan valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, että Dyson mainitsi vain yhden laboratoriotestin, jolla voidaan vahvistaa kyseisen menetelmän toistettavuus.
- 22 Neljännen valitusperusteensa toisessa osassa Dyson vetoaa siihen, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole tarkastellut eikä ottanut huomioon Dysonin toimittamia selvitysaineiston osia, jotka osoittavat Cenelecin menetelmän toistettavuuden. Viidennen valitusperusteensa neljännessä osassa Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei se ole selittänyt syytä, jonka vuoksi Dysonin toimittamat selvitysaineiston osat Cenelecin menetelmän toistettavuuden osoittamiseksi oli hylätty.
- 23 Komissio katsoo ensinnäkin, että Dyson on unionin yleisessä tuomioistuimessa todennäköisesti viittannut useissa laboratorioissa suoritettuihin testeihin mutta ettei se ole väittänyt, että testit olisivat kuuluneet osana samaan pölynimurimalliin perustuvien vertailutestien ohjelmaan (laboratorioiden väliset testit/kierrätystestit). Komissio korostaa, että unionin yleinen tuomioistuin ei ehkä ole käyttänyt täysin oikeaa teknistä termistöä mutta ettei se kuitenkaan ole vääristänyt käytössään ollutta selvitysaineistoa. Unionin yleinen tuomioistuin on nimittäin voinut päätyä katsomaan, että säiliö osittain täyttyneenä tehtäviin laskelmiin perustuvan laskentamenetelmän toistettavuudesta on vielä ollut olemassa epäilyjä, koska mitään kierrätystestiä ei ole suoritettu tämän menetelmän toistettavuuden varmentamiseksi.
- 24 Komissio toteaa sitten, että väite todisteiden ”väheksymisestä” koskee pelkästään unionin yleisen tuomioistuimen tekemää arviointia eikä se siten voi selvitysaineiston vääristämistä lukuun ottamatta olla muutoksenhakumenettelyssä tutkittava oikeuskysymys. Komissio korostaa lisäksi, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole velvollinen tutkimaan kaikkia sille esitettyjä todisteita. Valituksenalaisen tuomion 49–53 kohdasta ilmenee kuitenkin selvästi, että unionin yleinen tuomioistuin on punninnut asianosaisten esittämiä todisteita vastakkain.
- 25 Komissio vetoaa lopuksi siihen, ettei sillä ole velvollisuutta käyttää Cenelecin laatimia standardeja.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 26 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa, että vaikka Dyson vetosi useisiin perusteluihin säiliö osittain täyttyneenä suoritettujen energiatehokkuustestin luotettavuuden ja täsmällisyyden osoittamiseksi, tällaisen testin toistettavuudesta on silti vielä ollut olemassa epäilyjä.
- 27 Kyseisen tuomion 50 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin korosti, että testien toistettavuuden määrittäminen edellyttää nimittäin käytännössä niin sanottujen ”kierrätettyjen” testien suorittamista eri laboratorioiden välillä, koska tällaisten testien tarkoituksena on varmistaa samalla näytteellä eri laboratorioissa toistetuilla testeillä saatujen tulosten asianmukaisuus.
- 28 Saman tuomion 51 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi lopuksi, että valittaja mainitsi vain yhden laboratoriotestin, jolla valittajan mukaan voitiin vahvistaa sen toistettavuus, joten säiliö osittain täyttyneenä suoritettujen testien toistettavuutta ei ollut osoitettu siten riittävästi, että komission voitaisiin todeta tehneen ilmeisen arviointivirheen.
- 29 Neljännen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa vääristänyt Dysonin unionin yleisessä tuomioistuimessa puolustaman kannan, jonka mukaan Cenelecin menetelmään oli kohdistettu useita sen toistettavuuden osoittaneita laboratoriotestejä, sekä kirjallisen lausuman, jonka Dysonin kilpailunseurannasta vastaava johtaja (Head of Competitor Intelligence) oli antanut tämän väitteen tueksi.

- 30 On muistutettava, että muutoksenhaun yhteydessä unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään tutkia niitä todisteita, joihin unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Tosiseikkojen arviointi ei siis ole lukuun ottamatta sitä tapausta, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty todistusaineisto on otettu vääristyneellä tavalla huomioon, oikeuskysymys, joka kuuluu unionin tuomioistuimen valvontaan (tuomio 18.1.2017, Toshiba v. komissio, C-623/15 P, ei julkaistu, EU:C:2017:21, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 31 Unionin tuomioistuimen valta valvoa sitä, miten unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt tosiseikat, ulottuu siis siihen, käykö määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys ilmi asiakirja-aineistosta, siihen, onko selvitysaineisto otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämän aineiston oikeudelliseen luonnehdintaan ja siihen, onko todistustaakkaa ja asian selvittämistä koskevia sääntöjä noudatettu (tuomio 25.1.2007, Sumitomo Metal Industries ja Nippon Steel v. komissio, C-403/04 P ja C-405/04 P, EU:C:2007:52, 39 kohta ja tuomio 19.12.2013, Siemens ym. v. komissio, C-239/11 P, C-489/11 P ja C-498/11 P, ei julkaistu, EU:C:2013:866, 39 kohta).
- 32 Nyt käsiteltävässä asiassa Dysonin unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittaman kantajan vastauskirjelmän 38 kohdasta ilmenee, että Dyson vetosi siihen, että Cenelecin menetelmä oli testattu huolellisesti sekä sen toistettavuuden että sen uusittavuuden kannalta. Kyseisen vastauskirjelmän liitteeksi otetussa lausumassaan, johon kirjelmän 39 kohdassa viitataan, Dysonin kilpailunseurannasta vastaava johtaja on myös korostanut, että tätä menetelmää oli testattu useilla testeillä, joihin oli osallistunut useita laboratorioita ja joilla voitiin osoittaa sen toistettavuus.
- 33 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on selvästi vääristänyt Dysonin puolustaman kannan katsoessaan valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa, että Dyson oli maininnut vain yhden laboratoriotestin, jolla voitiin vahvistaa osittain täyttyneeseen säiliöön perustuvan laskentamenetelmän toistettavuus. Kuten nimittäin Dyson perustellusti huomauttaa valituksessaan, tällainen toteamus on selvästi ristiriidassa Dysonin unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämien oikeudenkäyntikirjelmien sisällön ja Dysonin kilpailunseurannasta vastaavan johtajan lausuman kanssa.
- 34 On kuitenkin syytä todeta, että valituksenalaisen tuomion 50 kohdan mukaan mittausmenetelmän toistettavuus edellyttää useiden laboratoriotestien suorittamisen lisäksi myös sitä, että nämä toistetut testit ovat ”kierrätettyjä” eli että ne suoritetaan yhdellä ja samalla näytteellä.
- 35 Tästä seuraa, ettei pelkästään se seikka, että unionin yleinen tuomioistuin on vääristänyt Dysonin väitteet useiden laboratoriotestien olemassaolosta, voi yksinään riittää osoittamaan vääräksi johtopäätöstä, jonka mukaan Cenelecin menetelmä ei ollut toistettavissa.
- 36 Neljännen valitusperusteensa toisessa osassa Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta kuitenkin myös siitä, ettei se ole ottanut huomioon eräitä Dysonin oikeudenkäyntikirjelmiin sisältyneitä selvitysaineiston osia, jotka olisivat osoittaneet Cenelecin menetelmän toistettavuuden. Viidennen valitusperusteensa neljännessä osassa Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta myös siitä, ettei se ole selittänyt syytä, jonka vuoksi nämä selvitysaineiston osat oli hylätty. Nämä kaksi väitettä on syytä käsitellä yhdessä.
- 37 On nimittäin syytä muistuttaa yhtäältä, että muutoksenhakumenettelyssä unionin tuomioistuimen suorittaman valvonnan tarkoituksena on erityisesti tutkia, onko unionin yleinen tuomioistuin vastannut oikeudellisesti riittävällä tavalla kaikkiin valittajan esittämiin perusteluihin, ja toisaalta, että valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole vastannut ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyihin perusteluihin, merkitsee asiallisesti vetoamista Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaan, jota sovelletaan unionin yleiseen tuomioistuimeen saman perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan perusteella, ja unionin yleisen tuomioistuimen

työjärjestyksen 117 artiklaan perustuvan perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen (ks. vastaavasti tuomio 20.5.2010, Gogos v. komissio, C-583/08 P, EU:C:2010:287, 29 kohta ja määräys 13.12.2012, Alliance One International v. komissio, C-593/11 P, ei julkaistu, EU:C:2012:804, 27 kohta).

- 38 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin tuomioistuin ei edellytä unionin yleisen tuomioistuimen esittävän selvitystä, jossa seurattaisiin tyhjentävästi ja kohta kohdalta kaikkia riidan asianosaisten esittämiä päätelmiä, ja unionin yleisen tuomioistuimen perustelut voivat siten olla implisiittisiä, kunhan asianosaiset saavat niiden avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt asianosaisten argumentteja, ja unionin tuomioistuimella on niiden avulla käytettävissään riittävät tiedot, jotta se pystyy harjoittamaan laillisuusvalvontaansa (määräys 13.12.2012, Alliance One International v. komissio, C-593/11 P, ei julkaistu, EU:C:2012:804, 28 kohta ja tuomio 26.10.2016, PT Musim Mas v. neuvosto, C-468/15 P, EU:C:2016:803, 71 kohta).
- 39 Tässä tapauksessa on syytä korostaa ensinnäkin, että Cenelecin menetelmän toistettavuuden puuttuminen on ollut ratkaiseva tekijä unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnissa, jonka päätteeksi se on katsonut, että komission lähestymistapa, jossa annetaan etusija säiliö tyhjänä suoritettuihin testeihin perustuvalla pölynimurien energiatehokkuuden mittaamenetelmälle, ei ole ollut ilmeisen kohtuuton.
- 40 On syytä muistuttaa toiseksi, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa, että Cenelecin menetelmän toistettavuudesta oli vielä olemassa epäilyjä, ja kyseisen tuomion 50 kohdassa se korosti, että mittaamenetelmän toistettavuus edellytti nimittäin niin sanottujen ”kierrätettyjen” testien suorittamista eri laboratorioiden välillä, koska tällaisten testien tarkoituksena on varmistaa samalla näytteellä eri laboratorioissa toistetuilla testeillä saatujen tulosten asianmukaisuus.
- 41 Unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämissään oikeudenkäyntikirjelmissä Dyson on kuitenkin pyrkinyt osoittamaan, että Cenelecin menetelmä oli toistettavissa, vaikkei se perustunut niin sanottuihin ”kierrätettyihin” testeihin. Tältä osin Dyson vetosi kantajan vastauskirjelmässään siihen, että Cenelecin tehtävänä on huolehtia siitä, että kaikki julkaistut standardit ovat johdonmukaisia, selkeitä ja täsmällisiä ja että niissä otetaan huomioon tekniikan kehitys. Se toimitti myös hyväksytyn eurooppalaisen pölynimurien testauslaboratorion perustellun lausunnon, jonka mukaan tämä menetelmä johtaa toistettavissa oleviin lopputuloksiin, sekä kyseisen menetelmän laatimismenettelyssä osallisena olleen kilpailunseurannasta vastaavan johtajansa samansuuntaisen lausuman.
- 42 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei ole voinut katsoa valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa tekemällään tavalla toteennäytetyksi, että Cenelecin menetelmän ”toistettavuudesta on silti vielä olemassa epäilyjä”, selittämättä, miksi Dyson edellisessä kohdassa mainituilla perusteilla esittämä tämän väitteen kiistäminen oli hylättävä. Unionin yleinen tuomioistuin ei varsinkaan ole voinut väittää, että mittaamenetelmän toistettavuus edellytti niin sanottujen ”kierrätettyjen” testien suorittamista, selittämättä, miksi Dysonin oikeudenkäyntikirjelmissään esittämät päinvastaiset perustelut eivät olleet omiaan horjuttamaan tällaista väitettä. Vaikka komissio on unionin yleisessä tuomioistuimessa kiistänyt Cenelecin menetelmän toistettavuuden, on todettava, että Dyson on unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämissään oikeudenkäyntikirjelmissä esittänyt vastakkaiset perustelut, joiden vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen on tullut lausua tästä seikasta. Jättäessään vastaamatta Dysonin tällä tavoin esittämiin perusteluihin unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 117 artiklan mukaisen perusteluvelvollisuutensa.
- 43 Näin ollen Dysonin neljäs valitusperuste ja sen viidennen valitusperusteen neljäs osa on hyväksyttävä.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 44 Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 36, 37 ja 43 kohdassa katsonut, että ensimmäinen siellä esitetty kanneperuste koski ilmeistä arviointivirhettä, vaikka se todellisuudessa perustui siihen, ettei komissio ollut noudattanut toimivaltansa rajoja. Dyson täsmentää, että se vetosi tällä kanneperusteella siihen, että komissio oli ylittänyt sille direktiivin 2010/30 10 artiklassa siirretyn toimivallan rajat. Dysonin mukaan unionin yleisen tuomioistuimen kuului määrittää, oliko komissio muuttanut valtuutussäädöksen keskeisiä osia valitessaan pölynimurien energiatehokkuuden laskemista varten menetelmän, jossa säiliöt ovat tyhjiä.
- 45 Komissio toteaa, että Dyson arvostelee ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen antamaa vastausta sen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäiseen osaan muttei tämän kanneperusteen toisen osan hylkäämiseen johtanutta päättelyä.
- 46 Komission mukaan ensimmäinen valitusperuste on myös katsottava perusteettomaksi. Unionin yleisessä tuomioistuimessa Dyson ei nimittäin ollut kyseenalaistanut komission toimivaltaa riidanalaisen asetuksen antamiseen vaan tavan, jolla tätä toimivaltaa oli käytetty mittausmenetelmän valinnassa. Komissio korostaa, että Dysonin unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämä ensimmäinen kanneperuste edellytti erittäin monitahoisten teknisten tosiseikkojen arviointia mittausmenetelmän valitsemiseksi, joten on perusteltua, että tuomioistuinten suorittama laillisuusvalvonta rajoittuu ilmeiseen arviointivirheeseen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 47 Ensimmäisessä valitusperusteessaan Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt virheellisesti uuden oikeudellisen luonnehdinnan Dysonin kumoamiskanteen ensimmäisestä kanneperusteesta, jossa tämä pääasiallisesti arvosteli komissiota siitä, ettei komissio ollut noudattanut direktiivin 2010/30 10 artiklaa, jossa edellytetään, että pölynimurien energiatehokkuuden laskentamenetelmä kuvaa niiden käytönaikaista suorituskykyä oikean tiedon antamiseksi kuluttajille, valmistajien kannustamiseksi parantamaan tuotteidensa energiatehokkuutta ja energiankulutuksen vähentämistavoitteen saavuttamiseksi, vaikka tämä vaatimus on Dysonin mukaan kyseisen direktiivin keskeinen osa.
- 48 Aluksi on syytä todeta, että – kuten komissio perustellusti huomauttaa – ensimmäisellä valitusperusteella pyritään todellisuudessa riitauttamaan vain arviointi, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin on päätenyt hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan, eikä unionin yleisen tuomioistuimen päättelyä, jonka tuloksena hylättiin saman kanneperusteen toinen osa, jossa Dyson arvosteli riidanalaista asetusta siitä, ettei siinä ollut säädetty velvollisuudesta antaa tietoja pölynimurien käytön aikana kulutettaviin olennaisiin voimavaroihin kuuluvista pölypusseista ja suodattimista.
- 49 Lisäksi on syytä korostaa, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 36 kohdassa, että valittajan sille esittämistä kirjelmistä ilmeni selvästi, ettei valittaja vedonnut ensimmäisellä kanneperusteellaan komission toimivallan puuttumiseen sellaisenaan siltä osin kuin kyse on riidanalaisen asetuksen antamisesta, vaan riitautti pikemminkin aineellisesti tämän toimivallan käyttämisen. Valituksenalaisen tuomion 37 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että valittajan ensimmäisen kanneperusteen oli siten katsottava perustuvan komission tekemään ilmeiseen arviointivirheeseen kyseisen asetuksen antamisessa.

- 50 Dysonin unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamasta kanteesta ilmenee kuitenkin kiistattomasti, että sen ensimmäinen kanneperuste perustui siihen, ettei komissiolla ollut toimivaltaa riidanalaisen asetuksen antamiseen. Erityisesti Dyson arvosteli komissiota pääasiallisesti siitä, että se oli kyseisen asetuksen antaessaan jättänyt huomiotta valtuutussäädöksen keskeisen osan valitessaan polynimurien energiatehokkuuden laskentamenetelmäksi säiliö tyhjänä suoritettaviin testeihin perustuvan menetelmän, vaikka direktiivin 2010/30 10 artiklassa edellytetään, että menetelmä kuvaa normaaleja käyttöolosuhteita.
- 51 Tästä seuraa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole vastannut kanneperusteeseen, joka perustuu valtuutussäädöksen keskeisen osan sivuuttamiseen riidanalaisessa asetuksessa, vaan muuhun kanneperusteeseen, joka perustuu komission ilmeiseen arviointivirheeseen ja jollaista Dyson ei ollut esittänyt.
- 52 Ei ole mahdollista väittää, että unionin yleinen tuomioistuin olisi näin menetellessään implisiittisesti tutkinut komission toimivallan puuttumiseen perustuvan kanneperusteen sellaisena kuin Dyson oli sen esittänyt. Valtuutussäädöksellä annetun harkintavallan laajuus on nimittäin eri oikeuskysymys kuin valtuutussäädöksellä annetun toimeksiannon rajojen noudattamista koskeva oikeuskysymys. Lisäksi näiden kahden vaatimuksen noudattamisen valvominen perustuu erilaisiin standardeihin.
- 53 Vaikka unionin viranomaisilla on, kuten unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa asianmukaisesti todennut, niiden käyttäessä niille myönnettyä toimivaltaa laaja harkintavalta erityisesti silloin, kun niiden on suoritettava monitahoisia arviointoja, on näin ollen ensin selvítettävä, toimivatko nämä viranomaiset todella niille siirretyn toimivallan rajoissa, ja varmistettava erityisesti silloin, kun kyse on, kuten nyt kyseessä olevassa tapauksessa, SEUT 290 artiklassa tarkoitettua siirretystä toimivallasta, etteivät unionin viranomaiset ylitä valtuutussäädöksessä niille annettua toimeksiantoa, ja tällöin on muistettava erityisesti, että tällaisen siirretyn toimivallan on joka tapauksessa noudatettava valtuutussäädöksen keskeisiä osia ja oltava lainsäätäjärjestyksessä hyväksytyllä perussäädöksellä määritellyn säännösten mukainen (ks. vastaavasti tuomio 17.3.2016, parlamentti v. komissio, C-286/14, EU:C:2016:183, 30 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 54 Edellä todetusta seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään lausumatta kantajan esittämästä kanneperusteesta.
- 55 On kuitenkin muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun perustelut olisivat unionin oikeuden vastaisia, tällainen oikeudenvastaisuus ei voi johtaa kyseisen ratkaisun kumoamiseen vaan perustelut on korvattava uusilla perusteluilla, jos tuomiolauselman tai määräysosan tueksi on sellaisia muita oikeudellisia perusteluita, että siitä ilmenevä lopputulos on perusteltu (tuomio 22.9.2016, Pensa Pharma v. EUIPO, C-442/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:720, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 56 Näin ollen on selvítettävä, onko komissio noudattanut siirretyn toimivaltansa rajoja valitessaan säiliö tyhjänä suoritettaviin testeihin perustuvan menetelmän energiatehokkuuden laskemiseksi, ja jos näin on, Dysonin nostaman kumoamiskanteen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on todettava perusteettomaksi. Oikeudellisen perusteen yhteydessä unionin tuomioistuin voi korjata unionin yleisen tuomioistuimen laiminlyönnin.
- 57 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin toimen laillisuutta on arvioitava toimen antamisajankohtana olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella (tuomio 3.9.2015, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. komissio, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Riidanalaisen asetuksen laillisuutta on siten arvioitava 3.5.2013 olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella.

- 58 Tältä osin on ensimmäiseksi muistutettava, että SEUT 290 artiklassa määrätyn toimivallan siirtämismahdollisuuden tarkoituksena on se, että lainsäätäjät voi keskittyä lainsäädännön keskeisiin osiin sekä sellaisiin muihin kuin keskeisiin osiin, joista se katsoo tarkoituksenmukaiseksi säätää, samalla kun se antaa komissiolle tehtävän täydentää tiettyjä lainsäätämisenjärjestyksessä hyväksytyn toimen muita kuin keskeisiä osia tai muuttaa tällaisia osia sille myönnetyn toimivallan siirtämisen puitteissa (tuomio 17.3.2016, parlamentti v. komissio, C-286/14, EU:C:2016:183, 54 kohta).
- 59 Tästä seuraa, että kyseessä olevaa alaa koskevat olennaiset säännöt on hyväksyttävä perussäännöstyössä, eivätkä ne voi olla delegoinnin kohteena (ks. vastaavasti tuomio 5.9.2012, parlamentti v. neuvosto, C-355/10, EU:C:2012:516, 64 kohta ja tuomio 10.9.2015, parlamentti v. neuvosto, C-363/14, EU:C:2015:579, 46 kohta).
- 60 Toiseksi on selvitettävä, onko vaatimus, jonka mukaan kuluttajille annettavien tietojen on vastattava energian kulutusta laitteen käytön aikana, direktiivin 2010/30 1 artiklasta ja 10 artiklan 1 kohdan kolmannelta alakohdasta ilmenevässä muodossaan kyseisen direktiivin keskeinen osa.
- 61 Tältä osin perussäännöstyön keskeisiä osia ovat ne osat, joiden antaminen edellyttää unionin lainsäätäjän omiin tehtäviin kuuluvien poliittisten valintojen tekemistä (tuomio 5.9.2012, parlamentti v. neuvosto, C-355/10, EU:C:2012:516, 65 kohta).
- 62 Alaa koskevien keskeisiksi luokiteltavien osien yksilöinnin on perustuttava objektiivisiin tekijöihin, jotka voivat olla tuomioistuimen valvonnan kohteena, ja tässä yksilöinnissä on otettava huomioon asianomaisen alan ominaisuudet ja erityispiirteet (tuomio 22.6.2016, DK Recycling und Roheisen v. komissio, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 63 Direktiivin 2010/30 yleisen järjestelmän perusteella on katsottava, että tämän tuomion 60 kohdassa mainittu vaatimus on tämän direktiivin keskeinen osa.
- 64 Direktiivin 2010/30 johdanto-osan viidennestä ja kahdeksannesta perustelukappaleesta nimittäin ilmenee, että ”tarkan, olennaisen ja vertailukelpoisen tiedon tarjoami[nen]” tuotteiden ”[energiankulutuksesta]” ”on markkinavoimien toiminnassa avainasemassa” ja siten myös avainasemassa siinä, miten kulutusta voidaan suunnata laitteisiin, jotka kuluttavat vähemmän energiaa käytön aikana. Kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa säädetään samoin, että direktiivin tarkoituksena on yhdenmukaistaa kansalliset toimenpiteet, jotka koskevat energian ”käytönaikaista” kulutusta koskevien tietojen antamista loppukäyttäjille niin, että loppukäyttäjät saavat mahdollisuuden valita ”tehokkuudeltaan parempia” tuotteita. Kuluttajille annettava tieto laitteiden käytönaikaisesta energiatehokkuudesta on siten kyseisen direktiivin keskeinen tavoite ja ilmaisee unionin lainsäätäjän omiin tehtäviin kuuluvan poliittisen valinnan.
- 65 Tästä seuraa, että kysymyksellä siitä, onko riidanalaisen asetuksen tarkoituksena sen sanamuodosta saatavan vaikutelman mukaisesti vain täydentää direktiiviä 2010/30 mutta ei muuttaa siitä, ei ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa. Kuten nimittäin tämän tuomion 58 kohdassa on korostettu, kumpikaan näistä siirretyn toimivallan lajeista ei missään tapauksessa oikeuta komissiota sivuuttamaan valtuutussäädöksen keskeistä osaa.
- 66 Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, direktiivin 2010/30 10 artiklan 1 kohdan kolmanteen alakohtaan valitun sanan ”käytönaikaista” tulkitseminen siten, että siinä tarkoitetaan todellisia käyttöolosuhteita, ei myöskään perustu tämän direktiivin 10 artiklan ”kohtuuttoman laajaan” tulkintaan vaan tämän täsmennyksen varsinaiseen merkitykseen.
- 67 Toisin kuin komissio väittää, tätä toteamusta ei kyseenalaista pelkästään se seikka, että tämän täsmennyksen tarkoituksena voi näin ollen myös olla se, ettei kyseisen laitteen valmistukseen, jakeluun ja hävittämiseen kuluvaa energiaa oteta huomioon.

- 68 Edellä todetun perusteella komissio on siten ollut direktiivin 2010/30 keskeisen osan noudattamatta jättämisen uhalla velvollinen valitsemaan riidanalaisessa asetuksessa laskentamenetelmän, jolla voidaan mitata pölynimurien energiatehokkuus olosuhteissa, jotka mahdollisimman läheisesti vastaavat todellisia käyttöolosuhteita, edellyttämällä säiliön tiettyä täyttymisasetta mutta ottaen kuitenkin huomioon vaatimukset, jotka liittyvät saatujen tulosten tieteelliseen pätevyyteen ja kuluttajille annettavien tietojen totuudenmukaisuuteen siten kuin ne mainitaan erityisesti kyseisen direktiivin johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa ja 5 artiklan b alakohdassa.
- 69 Valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin myöntänyt, että säiliö tyhjänä suoritettavat testit eivät välttämättä vastaa pölynimurien todellisia käyttöolosuhteita, koska tällaisissa testeissä ei oteta huomioon pölyn kertymistä tietyn tyyppisten pölynimurien säiliöihin, ja valituksenalaisen tuomion 98 ja 99 kohdasta ilmenee, ettei komissio myöskään ole kiistänyt tätä.
- 70 Valituksenalaisen tuomion 47–54 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on tosin asettanut tätä toteamusta vastaan sen tosiseikan, ettei mikään säiliö osittain täyttyneenä suoritettaviin testeihin perustuva muu mittausmenetelmä ole toistettavissa. Komissio vetoaa samaan perusteluun unionin tuomioistuimessa. Tämän tuomion 34–43 kohdasta ilmenee kuitenkin, että tähän lopputulokseen päätyessään unionin yleinen tuomioistuin on vääristänyt tosiseikkoja ja laiminlyönyt perusteluvollisuutensa, joten unionin tuomioistuin ei voi perustelujen korvaamiseksi nojautua tähän tosiseikkoja koskevaan arviointiin, jota unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt asianmukaisesti.
- 71 Ensimmäinen valitusperuste on siten hyväksyttävä.

Kuudes valitusperuste

Asianosaisten lausumat

- 72 Dyson katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on sivuuttanut yhdenvertaisuusperiaatteen noudattamisen valvontaan kiinteästi sisältyvän oikeasuhteisuuden vaatimuksen, koska se on katsonut, että riidanalaisessa asetuksessa on voitu käsitellä erilaisten tekniikkojen käyttöön perustuvia pölynimureita yhdenmukaisella tavalla, koska Dysonin suosittelemat testit eivät täyttäneet samanaikaisesti luotettavuuden, täsmällisyyden ja toistettavuuden vaatimuksia.
- 73 Komission mukaan Dyson ei selitä, miksi säiliö täyttyneenä suoritettavan testin laatiminen olisi ollut oikeasuhteisempaa. Komissio katsoo, ettei sen tehtävänä ole ollut osoittaa, ettei minkään muun paremman testausmenetelmän kehittäminen ole ollut mahdollista, vaan Dysonin on päinvastoin kuulunut osoittaa asianmukaisemman testausmenetelmän olemassaolo, mitä Dyson ei unionin yleisen tuomioistuimen mukaan ole tehnyt.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 74 Kuudennessa valitusperusteessaan Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta pääasiallisesti siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 110 kohdassa loukannut yhdenvertaisuusperiaatetta katsoessaan, että riidanalaisessa asetuksessa on voitu käsitellä erilaisten tekniikkojen käyttöön perustuvia pölynimureita yhdenmukaisella tavalla, koska säiliö osittain täyttyneenä suoritettaviin testeihin perustuvat menetelmät pölynimurien energiatehokkuuden laskemiseksi eivät olleet toistettavissa.
- 75 Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa todenneensa sitä ennen, että ”säiliö osittain täyttyneenä suoritettavia testejä ei [ollut] testattu laboratorioden välisillä kierrätystesteillä, joten niiden toistettavuus on voitu kyseenalaistaa”.

- 76 Valituksenalaisen tuomion 110 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut tästä seuraavan, että ”se seikka, että kantajan suosittamat testit eivät täytä samanaikaisesti luotettavuuden, täsmällisyyden ja toistettavuuden vaatimuksia, on siten objektiivinen syy, jonka vuoksi erilaisten tekniikkojen käyttöön perustuvien pölynimurien eli pölypussilla varustettujen ja pölypussittomien pölynimurien käsitteleminen yhdenmukaisella tavalla on perusteltua”. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole esittänyt muuta perustetta Dysonin riitauttaman yhdenmukaisella tavalla käsittelemisen oikeuttamiseksi.
- 77 Tästä seuraa, että unionin yleisen tuomioistuimen esittämä ainoa peruste sen oikeuttamiseksi, että pölypussilla varustettuja ja pölypussittomia pölynimureita käsitellään riidanalaisessa asetuksessa yhdenmukaisella tavalla, perustuu tosiseikkoja koskevaan toteamukseen, jota unionin yleinen tuomioistuin ei tämän tuomion 34–43 kohdassa selostetuista syistä ole tehnyt asianmukaisesti.
- 78 Kuudes valitusperuste on näin ollen hyväksyttävä.

Toinen ja kolmas valitusperuste sekä viidennen valitusperusteen kolme ensimmäistä osaa

- 79 Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta toisessa valitusperusteessaan siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 58 ja 59 kohdassa tulkinut virheellisesti komissiolle siirretyn toimivallan ulottuvuutta, ja kolmannessa valitusperusteessaan siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 50 ja 51 kohtaan sisältyvät väitteet huomioon ottaen loukannut Dysonin puolustautumisoikeuksia. Viidennen valitusperusteensa kolmessa ensimmäisessä osassa Dyson arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on perustellut riittämättömästi valituksenalaisen tuomion 36, 37, 52 ja 67 kohtaan sisältyvät toteamukset.
- 80 Koska toisen ja kolmannen valitusperusteen sekä viidennen valitusperusteen kolmen ensimmäisen osan tutkiminen ei kuitenkaan voi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen enemmän kuin ensimmäisen, neljännen ja kuudennen valitusperusteen hyväksymisestä jo seuraa, niiden tutkiminen ei ole enää tarpeen.
- 81 Koska ensimmäinen, neljäs ja kuudes valitusperuste sekä viidennen valitusperusteen neljäs osa on hyväksytty, valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on kyseisellä tuomiolla hylännyt ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja kolmannen kanneperusteen.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

- 82 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi kumotessaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun joko itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 83 Tässä tapauksessa unionin tuomioistuin katsoo, ettei sillä ole edellytyksiä asiaratkaisun antamiseen ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyistä ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisestä osasta ja kolmannelta kanneperusteesta. Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja kolmannen kanneperusteen tutkiminen edellyttää tosiseikkojen arviointeja, jotka koskevat lähinnä kysymystä Cenelecin menetelmän toistettavuudesta, joita unionin yleinen tuomioistuin ei ole arvioinut asianmukaisesti ja joista asianosaisilla ei ole ollut kaikin osin tilaisuutta lausua unionin tuomioistuimessa.

- ⁸⁴ Asia on sen vuoksi palautettava unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja kolmannen kanneperusteen osalta, ja ratkaisu oikeudenkäyntikuluista on jätettävä tehtäväksi myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 11.11.2015 antama tuomio Dyson vastaan komissio (T-544/13, EU:T:2015:836) kumotaan siltä osin kuin siinä on hylätty ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa ja kolmas kanneperuste.**
- 2) Asia palautetaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan ja kolmannen kanneperusteen osalta.**
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Allekirjoitukset

i — Tämän tuomion 37 kohtaan on tehty kielellisiä muutoksia sen ensimmäisen julkaisemisen jälkeen.